

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 936/2015
17.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.Р., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног П.Р., адвоката Н.Т., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Брусу К 276/14 од 03.02.2015. године и Основног суда у Брусу Кв 34/15 од 29.09.2015. године, у седници већа одржаној 17.11.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.Р., адвоката Н.Т., па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Брусу К 276/14 од 03.02.2015. године и Основног суда у Брусу Кв 34/15 од 29.09.2015. године, и предмет враћа Основном суду у Брусу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Брусу К 276/14 од 03.02.2015. године и то: ставом првим изреке утврђени су трошкови кривичног поступка који се имају надокнадити окривљеном П.Р. у укупном износу од 200.250,00 динара; ставом другим изреке одређено је да се утврђени износ из става првог изреке има исплатити из буџетских средстава окривљеном П.Р. по правноснажности решења; ставом трећим изреке одлучено је да ће по овом решењу поступити рачуноводство Основног суда у Брусу након што се изврши пренос средстава од стране Министарства правде РС, а тако што ће наведени новчани износ уплатити окривљеном П.Р.

Решењем Основног суда у Брусу Кв 34/15 од 29.09.2015. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног П.Р., па је преиначено решење о трошковима кривичног поступка Основног суда у Брусу К 276/14 од 03.02.2015. године у делу висине досуђених трошкова кривичног поступка, тако што су окривљеном П.Р. у предмету Основног суда у Брусу К 276/14 досуђени трошкови поступка у укупном износу од 290.250,00 динара, док је у осталом делу ожалбено решење остало непромењено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног П.Р., адвокат Н.Т. у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијано другостепено решење у делу у коме окривљеном нису признати трошкови у погледу накнаде за превоз браниоца, тако што ће му признати те трошкове поступка.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Врховни касациони суд најпре налази да из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Брусу К 276/14 од 24.12.2014. године обустављен кривични поступак против окривљеног П.Р. због кривичног дела из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ услед одустанка јавног тужиоца од оптужбе, те да је истим решењем одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Након тога, окривљени је преко браниоца 05.01.2015. године поднео захтев за накнаду трошкова поступка у којем је определио трошкове и између осталих трошкове за превоз браниоца сопственим возилом на релацији Нови Сад – Крушевац и назад и на релацији Нови Сад-Брус и назад, као и трошкове које је бранилац имао због одсуствовања из адвокатске канцеларије, а с обзиром на то да је канцеларија браниоца у Новом Саду, а да су се главни претреси у поступку који је вођен против окривљеног П.Р. одржавали како пред Основним судом у Крушевцу тако и пред Основним судом у Брусу. Побижаним првостепеним решењем окривљеном су досуђени трошкови кривичног поступка у укупном износу од 200.250,00 динара, с тим што суд није признао окривљеном трошкове које је имао на име накнаде за превоз браниоца и за одсуствовање браниоца из канцеларије, јер сматра да исти нису нужни, нису доказани и по оцени суда нису реални. Побижаним другостепеним решењем делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног и окривљеном су досуђени трошкови у износу од 290.250,00 динара, тако што је суд окривљеном признао трошкове који се односе на трошкове браниоца окривљеног због одсуствовања из канцеларије и присуствовање на главним претресима који су одржани пред Основним судом у Крушевцу и Основним судом у Брусу, док трошкове превоза браниоца сопственим возилом на релацији Нови Сад - Крушевац и назад, као и на релацији Нови Сад - Брус и назад суд није признао из разлога јер окривљени није пружио доказе за обрачун ових трошкова.

Одредбом члана 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката је прописано да су странка или надлежан орган, дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 9. исте Тарифе, између

осталог, прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз и то за превоз сопственим возилом у висини од 30 % од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП је између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца. Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по оцени овог суда, у побијаним решењима је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. ЗКП у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката јер побијаним одлукама суд окривљеном није досудио нужне издатке које је његов бранилац имао у предметном кривичном поступку за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије и то издатке за превоз сопственим возилом, а који су у захтеву за накнаду трошкова тражени.

Наиме, по налажењу овог суда, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, судови у побијаним решењима нису могли да окривљеном не признају право на накнаду путних трошкова које је имао његов бранилац на име приступа на одржане главне претресе пред Основним судом у Крушевцу и Основним судом у Брусу, са разлогом да исти „нису нужни, нису доказани и по оцени суда нису реални“, будући да је седиште канцеларије браниоца окривљеног у Новом Саду, те да није спорно да је бранилац у предметном поступку приступао на главне претресе који су одржавани пред Основним судом у Брусу и пред Основним судом у Крушевцу, при чему је у захтеву за накнаду трошкова поступка истакнуто да је бранилац на те претресе долазио сопственим возилом.

С тим у вези, а имајући у виду да окривљеном у овом поступку припадају нужни издаци које је имао његов бранилац, па и издаци за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, односно накнада за превоз сопственим возилом чија висина се тачно може одредити на основу напред цитиране одредбе члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, те како није прописана обавеза да се приликом захтева за накнаду ових трошкова достави и доказ коју врсту превоза је бранилац користио у тим ситуацијама (при чему је то његов слободан избор), то нижестепени судови нису могли да одбију захтев за њихову накнаду из разлога што ти трошкови нису посебно доказани, достављањем фискалних рачуна за гориво и др.

Како је побијаним решењима повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП, то су иста морала бити укинута и предмет враћен Основном суду у Брусу на поновно одлучивање у првостепеном поступку. У поновном поступку суд ће

имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истим како би могао да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.